

TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẦN THƠ LÀ NƠI ĐÀO TẠO, RÈN LUYỆN NHỮNG CON NGƯỜI TẦM THƯỜNG TRỞ THÀNH NGƯỜI CÓ TÀI VÀ ĐỨC CHO XÃ HỘI

Trần Khắc Quy

Khoa Luật

Trong xã hội, con người khi được sinh ra và lớn lên không ai là thiên tài bẩm sinh hay hoàn thiện tất cả về mọi mặt. Cũng không ai trong chúng ta mà không trải qua trường, lớp, dù có thể ít hay nhiều cấp bậc học tập, rèn luyện khác nhau. Có người học tập, rèn luyện nhiều mới thành công, có người học tập ít cũng thành công. Tuy nhiên, số người thành công mà ít học tập và rèn luyện ở trường, lớp thì chỉ là con số rất hiếm, đại đa số những người thành công đều là người thông qua trường, lớp học tập và rèn luyện nghiêm túc. Cho nên, những ai được đào tạo, rèn luyện tốt trong môi trường giáo dục uy tín và chất lượng sẽ thành công trong tương lai. Các trường học trong nước hay quốc tế đều đào tạo với mục tiêu chính để người học có công việc và làm việc tốt nhất cho xã hội. Một trong những trường đáp ứng mục tiêu đó chính là các trường đào tạo ở bậc đại học. Bậc học mà có thể nói rằng tốt nhất để phát triển cá nhân, gia đình và xã hội từ những kiến thức, kỹ năng đến thái độ có được từ việc học tập, rèn luyện và nghiên cứu. Nói đến đây, tôi không thể không tự hào, hạnh phúc hơn, bởi vì, tôi cũng được may mắn như bao người được học tập ở bậc đại học. Một môi trường học tập, rèn luyện để thay đổi số phận, thay đổi bản chất và phát triển bản thân tốt hơn và hoàn thiện hơn. May mắn hơn nữa, tôi lại được học tại một ngôi trường mà biết bao người mơ ước. Ngôi trường nổi tiếng ở Đồng bằng Sông Cửu Long, trong nước, và cả thế giới. Nói đến đây, mọi người chắc hẳn phần nào đoán được. Đó chính là Trường Đại học Cần Thơ, nơi mà tôi may mắn được đào tạo và rèn luyện bài bản và chuyên nghiệp. Đặc biệt, trường Đại học Cần Thơ là nơi mà “biến” tôi từ một “con người” tầm thường trở thành “người” có ích cho xã hội.

Để minh chứng cho điều đó, tôi xin phép được nêu lại quá trình tôi được đào tạo và rèn luyện từ trường Đại học Cần Thơ. Tôi xuất thân từ một gia đình nông dân, có tới tám anh chị em, điều kiện gia đình gặp rất nhiều khó khăn. Cho nên, việc học của bảy anh, chị của tôi không thể đến nơi, đến chốn. Tôi là con út trong nhà, đáng lẽ được cưng chiều giống như bao gia đình khác, ngược lại, tôi là đứa con bị la mắng nhiều nhất vì học không giỏi mà còn hay phá phách trong nhà. Nhiều lúc cũng buồn và tuổi thân nhưng tôi đã cố gắng bình tĩnh thay đổi để học xong cấp một, rồi cấp hai và cấp ba. Quá trình phấn đấu của tôi đã được đền đáp khi kết quả cho thấy có sự tiến bộ và được nhận giấy khen khuyến khích thời cấp ba. Sau khi tốt nghiệp phổ thông, cũng là lúc tôi thi đại học giống như bạn bè. Gia đình không có điều kiện đóng học phí nên tôi đã chọn ngành sự phạm, một phần vì đam mê, một phần cũng là để giảm bớt chi phí nhưng may mắn đã không đến vì năm đó ngành sự phạm lấy điểm rất cao nên tôi đã trượt đại học. Tôi không bỏ cuộc quyết định năm sau thi tiếp và lại trượt đại học sự phạm tiếp và buộc tôi phải chọn nguyện vọng hai. Nguyện vọng hai thì chỉ còn vài ngành còn chỉ tiêu, cuối cùng, tôi đã chọn học ngành luật và đã trúng tuyển. Khi nhận giấy báo trúng tuyển thì cả gia đình vui mừng vì tương lai “nó” là luật sư “giống trong phim” và trong chốc lát bỗng dưng không khí chùng xuống, tất cả thành viên gia đình nhìn nhau biểu hiện lo lắng. Nhiều câu hỏi đặt ra như “mày” ở đâu? “mày” ở với ai? “mày” đi đứng thế nào? Đặc biệt là, sao “mày” có tiền đóng học phí? Và rồi, sau tất cả những câu hỏi đó, tôi cũng quyết tâm khăn gói lên đường đi làm thủ tục nhập học cùng với bạn bè vào năm 2005. Khi bước vào Trường Đại học Cần Thơ thì thấy những tòa nhà cao tầng đồ sộ, khuôn viên trường rộng lớn và sạch sẽ, những giảng đường “khổng lồ” lần đầu tiên nhìn thấy rất khác xa với phòng học ở phổ thông và đặc biệt ấn tượng với Hội trường Rùa – Hội trường to lớn, sạch đẹp và thiêng liêng. Những học kỳ đầu học tập thì tôi được anh, chị hỗ trợ cho “mượn tiền” một ít để đóng học phí. Tự bản thân nhận biết được điều kiện kinh tế khó khăn cho nên tôi phải tiết kiệm tối đa có thể, và cũng được bạn bè giới thiệu đi làm thêm kiếm chút ít tiền để trang trải cuộc sống. Bản thân

đã cố gắng học thật tốt, rèn luyện thật tốt để không phụ lòng gia đình và thầy cô. Sự nỗ lực của tôi cũng có kết quả, những học kỳ sau này được nhận những suất học bổng khuyến khích của Nhà trường, học bổng của cá nhân, tổ chức xã hội tài trợ cho sinh viên có hoàn cảnh khó khăn vượt khó trong học tập. Bên cạnh đó, với chính sách sinh viên được vay Ngân hàng chính sách xã hội với lãi suất thấp để đóng học phí và sinh hoạt. Từ những nguồn tài chính trên, bản thân đã yên tâm và tập trung cho việc học tập, nghiên cứu và rèn luyện. Từ một học sinh nhút nhát, có cảm giác sợ hãi, mất tự chủ và không thoải mái trong hầu hết các tình huống xã hội, đặc biệt là trong những tình huống giao tiếp trước đám đông hoặc khi gặp người xa lạ. Tôi đã thay đổi hoàn toàn khi là sinh viên của Trường Đại học Cần Thơ, tôi đã tham gia vào ban cán sự lớp với chức vụ là phó phong trào. Tôi thường xuyên tham gia và góp phần “lôi kéo” các bạn sinh viên khác tham gia các phong trào văn nghệ, thể thao, học thuật của Khoa và của Trường. Với môi trường nơi đây, tôi đã có cơ hội giao tiếp với thầy cô, anh chị em sinh viên và bạn bè trong trường và cả ngoài trường. Chính vì thế, kỹ năng giao tiếp của tôi đã tiến bộ vượt bậc và ngoài sức tưởng tượng của tôi. Tôi không những không còn nhút nhát mà còn tự tin, năng động và thoải mái trong quá trình giao tiếp với mọi người. Bên cạnh đó, xuất phát từ một học sinh phổ thông lên đại học mà vốn ngoại ngữ (anh văn) đã mất căn bản từ lâu. Nhớ lại ngày hôm đó tôi thật may mắn, được ghi tên vào danh sách những sinh viên được cử làm đại diện cho lớp đi dự lễ khai giảng đầu năm học. Một ngày thật ý nghĩa đối với tôi khi được nghe thầy Hiệu trưởng nói về năng lực ngoại ngữ (anh văn) của sinh viên thời bấy giờ. Có thể không đầy đủ nhưng Tôi vẫn còn ấn tượng Thầy nói câu như thế này: “60% sinh viên gặp người nước ngoài là bỏ trốn, 30% sinh viên chỉ thụ động giao tiếp khi gặp người nước ngoài, tức là, người nước ngoài đi đến hỏi thì mới giao tiếp, chỉ khoảng 10% sinh viên còn lại có khả năng chủ động giao tiếp khi gặp người nước ngoài”. Khi nghe Thầy nói xong, tôi cảm thấy rất “nhột”, bởi vì, tôi là một trong những sinh viên “gặp người nước ngoài là bỏ trốn”. Từ những thông tin chia sẻ và lời động viên của Thầy, tôi đã bắt đầu cố gắng học

anh văn, ngoài việc học chính thức, tui còn đi “học chui” để bổ sung thêm kiến thức, vốn tiếng anh của mình. Cuối cùng, tui đã thành công và có được chứng chỉ C Anh văn của Trung tâm Ngoại ngữ trường Đại học Cần Thơ. Có thể nói, thời điểm bấy giờ chứng chỉ C Anh văn được xem là “Vip”, không phải ai muốn là có được. Trong quá trình học tập và nghiên cứu, tui đã được học từ những Thầy, Cô có kiến thức chuyên môn sâu rộng, kỹ năng tuyệt vời và trách nhiệm rất cao. Thầy, Cô của trường rất tận tình, tận tâm, nhiệt huyết trong giảng dạy và chia sẻ đến tất cả sinh viên. Sau bốn năm học tập, nghiên cứu và rèn luyện tui đã tốt nghiệp đại học. May mắn thay, sau khi tốt nghiệp tui đã đủ điều kiện về bằng cấp, chứng chỉ ngoại ngữ, tin học, đạo đức, kỹ năng giao tiếp và đặc biệt là ý chí cầu tiến, chịu khó vượt qua số phận để rời Trường Đại học Cần Thơ đã chính thức nhận tui quay lại trường để “trả nợ”. “Món nợ” của tui đối với trường chắc chắn một điều là tui trả “cả đời” vì công sức của Nhà trường, Thầy Cô đã bỏ ra đào tạo và rèn luyện cho tui quá bao la và cao cả. “Món nợ” này không phải là nghĩa vụ tài sản hay vật chất mà chính là sự nhiệt huyết, tận tình, tận tâm, hết lòng vì sinh viên, bởi vì, vị trí tui bây giờ đã là một người Thầy và giảng dạy biết bao bạn sinh viên. Cho nên, bản thân tui phải luôn cố gắng hàng ngày để học tập nâng cao trình độ, bồi dưỡng kiến thức chuyên môn, phát triển kỹ năng giao tiếp, vốn ngoại ngữ, công nghệ thông tin. Đặc biệt là, hoàn thiện và nâng cao khả năng nghiên cứu khoa học để phục vụ lại cho việc đào tạo và rèn luyện sinh viên của Trường Đại học Cần Thơ thành tài, có đức như trước đây những Thầy, Cô đã truyền đạt, giảng dạy, giáo huấn cho tui.

Tôi thật sự tự hào về Trường Đại học Cần Thơ, nơi mà tui đã học tập, nghiên cứu và đang công tác. Tôi càng tự hào và hãnh diện hơn nữa khi giảng dạy các bạn là sinh viên của Trường. Bởi vì, tôi tin chắc một điều là các bạn đã chọn đúng ngôi trường - nơi mà có môi trường giáo dục, rèn luyện tốt, chất lượng đào tạo hàng đầu trong cả nước và có “thứ hạng” trên thế giới. Sau khi tốt nghiệp, các bạn sẽ trở thành công dân có tài, có đức và có ích cho gia đình và xã hội. Có lẽ, tui là một trong số những người may mắn được học tập, rèn luyện, nghiên cứu khoa học và đặc biệt vinh dự khi trở thành giảng viên của

Trường. Tôi đầy tự hào về Trường Đại học Cần Thơ, có niềm kêu hãnh và hạnh phúc trọn vẹn nơi đây – nơi đã làm thay đổi số phận của tôi và cho tôi một tương lai tươi sáng nhất./.